

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 5C/319/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313212264
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5313212264.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Č a d c i samosudkyňou Mgr. Andreou Kubjatkovou v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47150513, právne zastúpený advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti odporcovi: Z. T., B.. X.X.XXXX, X. XXX, W. B. W., v konaní o zaplatenie 69,07 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 21,27 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 11,77 € za obdobie od 12. 1. 2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 9,50 € za obdobie od 12. 12. . 2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet navrhovateľa číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 192034325.

Vo zvyšku sa návrh zamietá.

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojím návrhom podaným na súd dňa 22. 11. 2013 žiadal súd, aby odporcu zaviazal na zaplatenie sumy 69,07 € spolu s príslušenstvom.

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že ako právny nástupca spoločnosti Slovak Telecom, a.s., IČO: 35763469, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 6. 2013 sa domáhal zaviazat' odporcu povinnosťou zaplatiť istinu v celkovej výške 69,07 € s príslušenstvom.

Odporca ako záujemca uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľa v zmysle § 43 Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby v zmysle § 4 ods. 8 Zákona o elektronických komunikáciách. Na základe tejto zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol od účinnosti zmluvy odporcovi služby elektronickej komunikácie, za ktoré sa odporca zaviazal riadne odoberať tieto služby, najmä uskutočňovať a prijímať hlasové hovory, platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Právny predchodca navrhovateľa služby odporcovi riadne poskytoval, ich cenu vyčíslil v zmysle zmluvy a aktuálneho cenníka nasledovnými faktúrami:

- faktúra číslo 807000335404 na sumu 57,80 €, splatná dňa 9. 2. 2012,

- faktúra číslo 808000585414 na sumu 11,77 €, splatná dňa 11. 1. 2011,

- faktúra číslo 808000585415 na sumu 9,50 €, splatná dňa 11. 12. 2010.

Nakoľko si odporca nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy, cenu riadne poskytnutých služieb navrhovateľovi nezaplatil, respektíve len ich pomernú časť, porušil povinnosti vyplývajúce zo zmluvy v spojení so všeobecnými podmienkami. Ku dňu podania návrhu celková neuhradená suma v čase postúpenia pohľadávky činí sumu 69,07 €, ak je žalovaná suma nižšia, žalovaný vykonal čiastočnú úhradu u právneho predchodcu navrhovateľa. Z uvedeného dôvodu vznikol navrhovateľovi aj nárok na úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Povinnosťou odporcu bolo zároveň v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnomu predchodcovi navrhovateľa zaplatiť zmluvnú pokutu dohodnutú v zmluve/dodatku o pripojení, ktorou je odporca sankcionovaný za to, že nedodrжал konkrétne určené povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zmluvy, resp. dodatku, a všeobecných podmienok. T.j. uhrádzať cenu za poskytnuté služby a povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove 9Co/31/2012 zo dňa 19. 3. 2013, ktorý sa nestotožňuje s právnym názorom vysloveným v rozsudku Krajského súdu v Prešove 16Co/33/2012 zo dňa 16. 4. 2012 s prihliadnutím na skutočnosti ohľadne prijateľnosti dojednaní zmluvnej pokuty, ktorú je odporca povinný zaplatiť bez ohľadu na to, či porušením povinností vznikla škoda. Veriteľovi tak uľahčuje dôkaznú situáciu v tom, že nemusí preukázať vznik škody, ani jej výšku. Právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vzniká aj v prípade, ak spotrebiteľ porušil svoju zmluvnú povinnosť aj posledný mesiac doby viazanosti. Teda, aj v prípade, že dodávateľovi služby vznikne škoda v podstatne nižšej výške, než je výška zmluvnej pokuty. Primeranosť zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie. Znamená to, že súd môže označiť dojednanie v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej zmluvnej pokuty neprímerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal, alebo by ho bol dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy. Ak je zmluvná pokuta neprímeraná v čase uzatvárania zmluvy, nemôže neskoršie porušenie zmluvnej povinnosti účastníkom zmluvy postihované zmluvnou pokutou spôsobiť neplatnosť dohody o zmluvnej pokute bez ohľadu na to, v ktorom časovom okamihu po uzatvorení zmluvy k tomu došlo. Ak je výška dojednanej zmluvnej pokuty v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy primeraná výške zabezpečenej sumy, nie sú splnené podmienky pre záver o neprijateľnosti zmluvnej pokuty v zmysle OZ. Pre záver o neprímeranosti zmluvnej pokuty upravujúcej sankciu za nesplnenie záväzku spotrebiteľa nestačí len záver o tom, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Je vylúčené urobiť záver o neprímeranosti vysokej sankcie len po porovnaní s jednou z viacerých skutočností, za existencie ktorých bola zmluva uzavretá, a to v závislosti od času prípadného porušenia zmluvnej povinnosti v priebehu doby viazanosti spotrebiteľa.

V zmysle § 156 ods. 3 O.s.p. súd oznámil vyhláškou verejné vyhlásenie rozsudku bez nariadenia pojednávania na deň 17. 3. 2014.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s celým spisovým materiálom, najmä so zmluvou o pripojení zo dňa 28. 10 2010, ako aj s faktúrami číslo 807000335404, 808000585414, 808000585415.

Podľa ust. § 544 ods.1 a 2 Obč. zák.:

(1) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

(2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 3 ods.3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9).

Podľa ust. § 52 ods.1 až 4 Obč. zák.:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods.1 až 5, ods.9 Obč. zák.:

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľ oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

(9) Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa ust. § 53a ods.1, ods.2 Obč. zák.:

(1) Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

(2) Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Podľa ust. § 54 ods.1 a 2 Obč. zák.:

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 153 ods.3 a 4 OSP:

(3) Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

(4) Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve 16ab) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie

dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Podľa ust. § 3 ods.1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Z úradnej činnosti má súd vedomosť o právoplatnom rozsudku Okresného súdu v Bardejove č.k. 4C/162/2011-28 zo dňa 06.12.2011 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/32/2012 zo dňa 15.3.2012 v konaní o návrhu predchodcu navrhovateľa Slovak Telekom, a.s., kde v celom rozsahu zamietol návrh navrhovateľa, ktorého predmetom bol nárok o zaplatenie zmluvnej pokuty 331,94 eur spolu s úrokom z omeškania, uplatnený proti spotrebiteľovi zo zmluvy o pripojení a súčasne určil za neprijateľné a neplatné tie zmluvné podmienky v dodatku k zmluve o pripojení uzavretom účastníkom dňa 21.6.2007 s predchodcom navrhovateľa, v konkrétnej zmluve o pripojení, v článku 1 v bode 2 posledná veta v znení: „Účastník zároveň berie na vedomie a súhlasí s tým, že v prípade porušenia dojednaní uvedeného v predchádzajúcej vete je podľa bodu 4 tohto Dodatku povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku“ a v bode 4 veta prvá v znení: „V prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b/ alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany Podniku, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku“, s odkazom na relevantnú právnu úpravu účinnú v čase uzavretia zmluvy dňa 21.6.2007 (§ 23a v tom čase účinného zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov a §§ 52 a nasl. Obč. zák. v tom čase účinnom znení), prostredníctvom ktorej už v tom čase Slovenská republika plnila záväzok prijatý z titulu svojho vstupu do Európskej únie náležite transponovať do svojho právneho poriadku smernice EÚ a v aplikačnej praxi napĺňať ich ciele, v tomto prípade konkrétne vo vzťahu k Smernici Rady ES 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Súdom konštatovaná neprijateľnosť zmluvných podmienok o dojednaní zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve má za následok nedostatok platného písomného dojednania dohody o zmluvnej pokute a súd preto pre nedostatok právneho základu takto uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol (a to bez ohľadu na objektívne zistenie súdu, že účastník v určitom období využíval služby predchodcu navrhovateľa a v určitom období za ne neplatil).

Na základe vykonaného dokazovania po oboznámení sa s predloženými listinnými dôkazmi v tejto veci, najmä so zmluvou o pripojení zo dňa 28. 10. 2010, súd zistil, že v zmysle bodu 3. zmluvy sa odporca zaviazal uhradiť navrhovateľovi v zmysle porušenia zmluvných povinností, najmä hociktorej uvedenej v bode 2 zmluvy alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 47,80€, to znamená takmer identické znenie zmluvných podmienok, o ktorých neprijateľnosti, a preto neplatnosti po ich posúdení v inom súdnom konaní už právoplatne rozhodol iný súd.

Z uvedeného teda vyplýva, že súd zaviazal odporcu na zaplatenie istiny na základe faktúr faktúra číslo 808000585414 na sumu 11,77 €, faktúra číslo 808000585415 na sumu 9,50 €, ktoré sumy pozostávali z mesačných poplatkov. Pokiaľ ide o sumu 47,80,-- €, ktorou bola na základe faktúry číslo 807000335404 vyfakturovaná suma 47,80,-- € titulom zmluvnej pokuty, súd v tejto časti návrh zamietol.

Právne dôsledky vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve v rozsudku súdu podľa cit. ust. § 153 ods.3,4 OSP okrem premietnutia v meritórnom rozhodnutí súdu v tej konkrétnej veci, v ktorej súd neprijateľnosť zmluvných podmienok vyslovil (formou nepriznania nároku uplatneného z takýchto zmluvných podmienok), vrátane možnosti vyplývajú výslovne ďalej predovšetkým z cit. ust. § 53a ods.1 a 2 Obč. zák., vo forme zákonom uloženou povinnosťou dodávateľa (vrátane jeho právneho nástupcu) zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom i v ostatných obdobných zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Dobré mravy (boni mores) sú starým, už od čias klasického rímskeho práva známym a v právnej praxi aplikovaným právnym inštitútom a i naše súčasné platné právo nielen v cit. ust. § 3 ods.1 Obč. zák. (ale napr. i vo všeobecnej úprave o právnych úkonoch, v ust. 39 Obč. zák.) výslovne predpokladá, že súd bude sporný právny vzťah účastníkov a uplatňovanie hmotných práv z neho posudzovať nielen z hľadiska hmotnoprávných ustanovení pozitívneho platného práva, ale práve i z hľadiska všeobecne uznávaných a rešpektovaných pravidiel morálky - tzv. dobrých mravov a súladu obsahu a účelu posudzovaných hmotnoprávných úkonov s nimi, ako prostriedku zohľadnenia princípu spravodlivosti pri aplikácii platného práva v každom konkrétnom prípade. Dobré mravy, hoci ako právny inštitút nie sú v zákone výslovne definované (tzn. pojem, čo zákonodarca považuje za dobré mravy) - v danom prípade prostredníctvom cit. ustanovenia § 3 ods.1 Obč. zák. - sú však zákonným pojmom pozitívneho práva. Odborná literatúra a judikatúra všeobecných súdov v Slovenskej republike i v zahraničí priniesla viacero takýchto definícií, z ktorých súd na ilustráciu zvoleného prístupu a prijatých záverov pri aplikácii ust. § 3 ods.1 Obč. zák. na skutkový stav v tejto veci uvádza definíciu považujúcu dobré mravy vo všeobecnosti ako „súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, rešpektovaných rozhodujúcou časťou spoločnosti a majúcich povahu základných noriem. Je to súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad. Dobré mravy sú meradlom hodnotenia konkrétnej situácie zodpovedajúcej všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti v súlade so všeobecnými zásadami morálky demokratickej spoločnosti. Posúdenie, či v konkrétnej situácii dané subjektívne konanie (chovanie) je v súlade s dobrými mravmi, je na úvahe súdu, ktorá musí byť podložená konkrétnymi zisteniami, dovoľujúcimi takýto záver, a to aj s prihliadnutím na postavenie druhej strany a so zreteľom na všetky významné konkrétne okolnosti prípadu“. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 53/2006)

Za významné i pre postup hodnotenia dôkazov a prijímania právnych záverov súdom v tejto veci súd považuje vyššie citované konštatovanie Najvyššieho súdu SR o potrebe posúdenia konkrétneho správania sa z hľadiska súladu s dobrými mravmi súdom osobitne v každej konkrétnej veci, na základe konkrétnych okolností prípadu. Konkrétnu morálnu normu na konkrétnu situáciu (čo je a čo nie je v súlade s dobrými mravmi) na rozdiel od zákonných noriem sformulovaných v predpisoch hmotného práva, nie je vždy ľahké podradiť pod určitú všeobecnú morálnu normu správania sa a prislúcha preto súdu vytvoriť a formulovať takúto konkrétnu morálnu normu na konkrétny prípad (k tomu súd odkazuje i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky č. 21 Cdo 1484/2004-94, podľa ktorého - vo voľnom preklade do slovenského jazyka - "ustanovenie § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka o tom, že výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, patrí k právnym normám s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, teda k takým právnym normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom a ktoré prenechávajú súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vymedzil sám hypotézu právnej normy zo širokého, dopredu neobmedzeného okruhu okolností.").

Opierajúc sa o vyššie uvedené a ďalšie definície a judikované právne názory v oblasti právneho inštitútu dobrých mravov potom súd v konkrétnej veci dospel k nasledovným záverom:

Povinnosť navrhovateľa (jeho právneho predchodcu) podľa cit. ust. § 53a ods.1,2 Obč. zák. zdržať sa používania zmluvnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom, o ktorej neprijateľnosti rozhodol súd podľa § 153 ods.3,4 OSP v spojení s ust. §§ 52 a nasl. Obč. zák. v ostatných zmluvách so všetkými spotrebiteľmi je v zmysle citovanej právnej úpravy založená na existencii právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým vyslovil neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve a preto prirodzene zaväzuje príslušného dodávateľa do budúcnosti, od okamihu takéhoto právoplatného súdneho rozhodnutia. Takéto rozhodnutie súdu, hoci vydané v jednotlivej konkrétnej veci, má však súčasne prostredníctvom právnej úpravy v ust. § 53a ods.1,2 Obč. zák. nevyhnutne všeobecnú pôsobnosť - i na ostatné obdobné právne vzťahy, do ktorých vstupuje konkrétny dodávateľ na základe obdobných spotrebiteľských zmlúv so všetkými ostatnými spotrebiteľmi.

V čase dojednania vyššie citovaných zmluvných podmienok v zmluve o pripojení a jej dodatku zo dňa 8. 6. 2006, uzavretých predchodcom navrhovateľa s odporcom v tejto veci, nejestvovalo cit. právoplatné

rozhodnutie súdu o vyslovení ich neprijateľnosti a predchodcu navrhovateľa v tom čase preto výslovne nezaväzoval zákaz ich používania podľa § 53a ods.1,2 Obč. zák. Na druhej strane návrh na začatie súdneho konania v tejto veci navrhovateľ podal už v čase nasledujúcom po takomto rozsudku súdu podľa § 153 ods.3,4 OSP, napriek tomu navrhovateľ uplatnil nárok proti odporkyni založený na tých istých zmluvných podmienkach, o ktorých neprijateľnosti a neplatnosti už rozhodol súd v konaní o návrhu jeho predchodcu, s dôsledkom zákonnej povinnosti zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom i v ostatných obdobných zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Podľa názoru súdu, stotožňujúceho sa s podstatnými dôvodmi právneho posúdenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve v cit. rozsudkoch Okresného súdu Bardejov a Krajského súdu v Prešove, nie je vzhľadom na existenciu takéhoto právoplatného rozhodnutia podľa § 153 ods.3,4 OSP a účel predmetných procesných ustanovení, nadväzujúcich na hmotnoprávnu úpravu v § 53a ods.1,2 Obč. zák. dôvod na jeho opakovanie (znovu vyslovením neprijateľnosti identických zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť už raz súd vyslovil) v každej inej obdobnej prejednávanej veci. I keď zákon v cit. ust. § 53a ods.1,2 Obč. zák. výslovne dodávateľa zaväzuje zdržať sa používania neprijateľných zmluvných podmienok v zmluvách uzatváraných po právoplatnom vyslovení neprijateľnosti zmluvných podmienok súdom, vzhľadom na objektívnu existenciu tejto zákonnej povinnosti, zaväzujúcej navrhovateľa ako právneho nástupcu spoločnosti Slovak Telekom, a.s., výkon práva navrhovateľa v konkrétnej prejednávanej veci, uplatňujúceho nárok voči spotrebiteľovi, založený na takých istých (neprijateľných) zmluvných podmienkach, hoci výslovnej zákonnej úprave v cit. ust. § 53a ods.1,2 Obč. zák. neodporuje, ani ju neobchádza, podľa názoru súdu však odporuje dobrým mravom - a to zisťným vedomým uplatňovaním hmotnoprávnych nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy na základe takých zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť vyslovil súd, a ktoré už nesmie v žiadnej inej obdobnej zmluve použiť. Takýto výkon práva navrhovateľom, obzvlášť vo vzťahu k odporcovi ako spotrebiteľovi, odporuje dobrým mravom podľa § 3 ods.1 Obč. zák. a nepožíva preto právnu ochranu, o ktorú navrhovateľ svojim návrhom v tejto veci požiadal súd. Preto súd jeho návrh v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty zamietol.

Nakoľko mal každý z účastníkov úspech čiastočný, súd v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).